

Situační zpráva o politickém vývoji v Rusku

 zvedavec.news/komentare/2024/09/10211-situacni-zprava-o-politickem-vyvoji-v-rusku.htm

2.9.2024 Komentáře Témata: Analýza, Rusko 4673 slov

Olivier Chambern

Tento dokument se pokouší analyzovat faktory ovlivňující konfrontaci Ruska s kolektivním Západem a jeho kyjevským zástupcem nad rámec konkrétně vojenských údajů. Rozlišujeme proto dvě „fronty“: vnitřní vývoj (I) a mezinárodní kontext (II).

I. Vnitřní vývoj v Rusku po prezidentských volbách

V souvislosti s velmi pohodlným znovuzvolením prezidenta Putina je třeba upozornit na některá rozhodnutí.

1. Obnova vedení

Pozorování

a) Novou vládu nadále vede premiér Michail Mišuštin, dobrý technik a manažer bez politických ambicí, který byl znovu jmenován do své funkce.

b) Na druhé straně ministerstvo obrany prošlo velkými změnami; odchod Sergeje Šojgua se nezdá být projevem nevole¹, ale jeho nástupce Andrej Bělušov je ekonom a pomáhají mu kompetentní vojenské osobnosti, jako je Alexej Djumin². V polovině května prezident rozhodl o zachování Generálního štábu a vojenského štábu Gerašimova; některé náznaky, jako například pokračující zadržování nechvalně proslulého Igora Strelkova, zřejmě naznačují, že vláda chce mít vývoj na místě plně pod kontrolou a zabránit lokálnímu oživení problémů typu „Wagner“.

Vojenský vývoj a rozšíření konfrontace s kolektivním Západem si však vyžádaly vnitřní revoluci. Ještě před vpádem na území Federace v Kurské oblasti měl boj proti korupci dopad na vojenský

personál. Velké množství úředníků ministerstva obrany, orgánů imigrační kontroly, vězeňské a policejní služby a gubernií³ bylo propuštěno nebo dokonce obviněno z trestných činů; mezi nimi byli i „míroví“ generálové bez skutečné vojenské důvěryhodnosti a angažovanosti na frontě, kteří byli zapleteni do korupce. To se zdá být v souladu s projevem Vladimira Vladimiroviče Putina o tom, že místo ve společnosti mají dostat zasloužilí a schopní bojovníci.

Nově jmenovaní náměstci ministra jsou vybíráni tak, aby poskytovali účinnou podporu ministrovi v dvojím přístupu, ekonomickém a vojensko-technickém. Cílem je zavést průmyslový aparát, který bude schopen uspokojit jak kvantitativní (kompenzace úbytku letectva a námořnictva, dodávky všech typů munice, zabezpečení vojsk podpůrnými a logistickými systémy), tak kvalitativní (výzkum a vývoj, vesmír, kybernetika atd.) potřeby, a to udržení toho, čeho již bylo dosaženo, a zároveň snížením zjištěných deficitů schopností (bezpilotní letouny, dálkové přesné dělostřelectvo, letecké radary atd.).

Aniž bychom se pouštěli do exegeze rozložení sil v ruské vládě, na pozadí opozice mezi FSB a armádou se zdá, že Vladimir Putin chce dát šanci nové generaci manažerů, a to jak civilních, tak vojenských. Zajímavé je přečíst si zprávu poradenské skupiny Minčenko „politbyro 2.0 Dlouhá zima“.

Navrhovaná analýza:

V kontextu civilizační války se ruská společnost staví na válečnou vlnu, aby ji nepotkal osud SSSR („lakédemonská past“) a aby byla schopna dlouhodobě čelit protivníkovu bloku.

Úkolem je vytvářet vojenskou produkci, která by živila ekonomiku, aniž by ji „zatěžovala“ a aniž by byl obětován dlouhodobý cíl domácího rozvoje. Tato výzva není nepodobná americkému „New

Dealu“, který mohl fungovat díky 2. světové válce. To vyžaduje, aby byl státní aparát svěřen civilním a vojenským představitelům přizpůsobeným tomuto vývoji.

Otázky:

a) Má Rusko navzdory svým obrovským surovinovým a energetickým zdrojům a technické převaze kritickou demografickou masu, která by vyvážila západní „zlatou miliardu“?

b) Bude okno příležitostí vytvořené prokázanými nedostatky Západu ve válečné výrobě trvat dostatečně dlouho, aby ruská ekonomika mohla využít rozdílu ve svůj prospěch dříve, než druhá strana zareaguje? Vojenští pozorovatelé se shodují, že konečný termín pro vyřešení kyjevské kauzy je 2025/27. Prezidentské období v Rusku je šestileté a změna ústavy z roku 2021 umožňuje Vladimíru Putinovi kandidovat na dvě funkční období (2036). Zdá se však, že s koncem současného mandátu dosáhne přiměřeného věku odchodu (aby se vyhnul gerontokracii konce sovětské éry), což odpovídá pětiletému oknu na dokončení naprogramovaných změn.

c) Povede politika spolenectví, která se snaží sjednotit státy vyloučené ze západního bloku, k hmatatelnému a stabilizovanému výsledku v podobě multipolárního „nového světového řádu“, který překoná existující rozpory mezi státy různé povahy a rozdílných zájmů?

d) Bude dostupný personál, politický a administrativní, vojenský a civilní, schopen čelit této výzvě a vyhnout se nástrahám, které již byly identifikovány v carském Rusku, SSSR a současné federaci?

Je v kontextu toho, co nyní nabývá podoby civilizačního boje proti Západu, Putinovo přání vést „polovojnu“, zdrženlivou, rozumnou a omezenou v zájmu zachování cíle domácího rozvoje, stále životaschopné? Vývoj kolem Kurska ukazuje odhodlání hegemona jít až do konce (a marnost jakékoli „červené linie“) a obtíže, které přináší řešení této hrozby s omezenými zdroji, a nastoluje otázku

mobilizace nejen armády, ale celé ruské společnosti. Lze doufat, že se vojenský aparát mění, jak o tom svědčí četná zatýkání a propouštění úředníků. Je skutečností, že bojovníci se vyvíjejí a učí se zlepšovat své výkony v poli, a to jak po taktické, tak po technické stránce. Kromě protikorupční čistky se však zdá, že je nutná administrativní a organizační reforma, která by překonala strukturální nedostatky vojenského systému, výrazu ruské občanské společnosti, který si zachoval některé nedostatky carské armády a zátěž sovětské armády.

2. Mobilizace ruského obyvatelstva a občanské společnosti

Zjištění

a) Aby byl ekonomický přístup životaschopný, vyžaduje společenskou a etickou podporu („morální přezbrojení“, podpora společného ideologického substrátu ruské kultury a historie, multietnická harmonie ve federaci). To je nezbytné, má-li fungovat tržní systém, zmírněný státní kontrolou odvětví strategického a výsostného zájmu, kterou ruský prezident prosazuje od roku 2000.

b) Ruská ekonomika musí být rovněž schopna propojení se zahraničními ekonomikami mimo systém pod západní kontrolou, aniž by se stala závislou na mocnostech, jako je ČLR, nebo na energetickém hospodářství.

c) Je také nutné přimět obyvatelstvo, aby akceptovalo probíhající válku, otevřeně na Ukrajině a nepřímou proti hegemonovi.

Předsednictví odkládá mobilizaci tak dlouho, jak je to jen možné, a spoléhá na dobrovolný nábor, který v současné době postačuje (160 000 mužů v roce 2024, kromě 300 000 mužů odvolaných v roce 2022, kteří mají být propuštěni letos) k vyrovnání ztrát a navýšení sil, což je situace, která může pokračovat pouze tehdy, pokud bude zachován určitý operační status quo. Z projevu Vladimira Putina ze 7. června jasně vyplynulo, že zintenzivnění ofenzivy povede ke ztrátám, které byly odmítnuty ve prospěch strategie „okusování“. Nepřítel si však může vynutit změnu, protože se ukázalo, že účinná

ochrana hranic a bojové operace přesahují zdroje, které má k dispozici armáda čítající i 1,2 milionu mužů. SSSR měl 3,8 milionu mužů a kritická masa 2,5 až 3 milionů se zdá být nutná tváří v tvář západní Evropě, která se stala NATOizovanou a válečně štvavou.

d) Je také nutné zajistit jednotu obyvatelstva tím, že se zamezí přílivu lidí, kteří odcházejí z ideologických nebo společenských důvodů („odliv mozků“ a západnější městské mládeže, masivní na počátku SVO, ale od té doby zřejmě vyschl), a také pokusům Západu vyvolat rozkoly využitím etnického multikulturalismu v Rusku a zejména islámského fundamentalismu. Tento poslední bod přitahoval velkou pozornost a reakce státu proti škodlivému přistěhovalectví byla znatelná (nové restriktivní zákony přijaté Dumou, represivní návrhy předložené Alexandrem Bastrykinem a předsedou Dumy Vjačeslavem Volodinem, které vedly k velkému počtu razíí FSB. Tato politika je však opožděná (v Rusku se usadilo nejméně 17 milionů středoasijských migrantů), naráží na dědictví SSSR (žádná víza, spíše jako vztahy Francie s jejími bývalými koloniemi) a vyvolává geopolitické problémy (vztahy s bývalými republikami, které jsou všechny kromě Gruzie převážně muslimské a dvoří se jim Západ, Turecko a Čína). Je velmi pravděpodobné, že ruské podnikatelské kruhy si chtějí zachovat přístup k levné pracovní síle a reakci státu nepodporují.

e) V neposlední řadě je třeba zlepšit obraz ruského „vládnutí“, které je poznamenáno korupcí. Zdá se, že se rozvíjí narativ, že válečná situace vyžaduje návrat k normálu a že to, co bylo tolerováno v době, kdy se každodenní život Rusů výrazně zlepšil (v letech 2000 až 2010, obecně řečeno), již nelze tolerovat. To odpovídá očekávání veřejnosti, které Jevgenij Prigožin jasně vycítil a reprezentoval. Odpovídá to také určité historické kontinuitě „ruského románu“ v době Velké vlastenecké války na pozadí existenčního ohrožení. Přestože je ruské vlastenectví zachováno lépe než v západní

Evropě, je zřejmé, že nové generace v Rusku, zejména ty městské, k němu mají menší vztah a často zůstávají fascinovány západním modelem.

Navrhovaná analýza:

Válka na Ukrajině je epifenomémem zásadního odporu vůči kolektivnímu Západu, jeho globálnímu zaškrzení a touze ovládnout Eurasii. Je pokračováním touhy vzdorovat nucené integraci Ruska do americké periferie, jak bylo vyjádřeno ve slavném mnichovském projevu v roce 2008. Tento vojenský odpor, který je pouhým pokračováním politiky, má důležitou ekonomickou a kulturní složku. Reaktivace tradičních a konzervativních hodnot je prostředkem odporu proti korozivní a zhoubné měkké moci Západu. Úkolem je oddělit modernitu a technologickou a ekonomickou výkonnost od tohoto intelektuálního a sociálního základu. Je také třeba omezit „střet civilizací“ na dva bloky a zabránit vzniku vnitřních etnických, náboženských a společenských trhlin. Válka může být akcelerátorem nebo faktorem odporu.

Otázky:

a) Zahraniční pozorovatelé se často domnívají, že v Rusku neexistuje skutečná občanská společnost. Prezidentovy snahy však svědčí o snaze získat podporu a zřetelněji rozhodovat. Vláda zdůrazňuje nutnost omezit ztráty na lidských životech a omezit přebujelou korupci. V tom jí jistě pomáhá postoj, rétorika a dodávky zbraní ze Západu. Ztráta přitažlivosti západního modelu, zejména v Evropě – a přiznejme si, že i ve Francii – je v této souvislosti rovněž příznivým faktorem. Jaká podpora by však byla, kdyby se válka zvrtila, nabrala údernější směr než v současnosti nebo hrozila přerůst v jadernou apokalypsu?

b) Pro zajištění této politiky zůstává klíčovým faktorem přímá kontrola ze strany státního aparátu a nepřímá kontrola prostřednictvím adherence a vytváření souhlasu. Je obtížné vyčíslit

podíl podpory podle kritérií, která se liší mezi velkými městskými centry a regiony a „vzdálenými objekty“, mezi generací po roce 2000 a bývalými sovětskými občany a mezi různými etnickými skupinami ve federaci, zejména kvůli vyhocení náboženství a iredentismu, který často vytváří.

c) Zdá se, že dochází k vytváření globálního konzervativního bloku, který sublimuje své rozdíly odmítáním kolektivních hodnot Západu. Jeho robustnost, trvanlivost a životaschopnost však nelze předvídat. Nemůžeme ani zaručit vedoucí úlohu, kterou si Rusko v tomto rámci hodlá udržet. Federace má jistě přednosti, které se odrážejí v současných charakteristikách Západu, ale její vedoucí postavení není zaručeno nad rámec relativního morálního magisteria.

3. Vnitřní kontrolní akce

Zjištění

a) Rozhodovací orgány učinily rozhodnutí v oblasti hospodářské a finanční politiky, která mají zjevně za cíl minimalizovat dopady západních sankcí, ale také upevnit výrobní základnu a rovnováhu mezi dovozem a vývozem a posílit konstituování fiduciární rezervy. Potvrzená role centrální banky, texty, které nyní umožňují převzetí strategických nebo nedostatkových soukromých subjektů, reorganizace vojensko-průmyslového sektoru a požadavek na odpovědnost guvernérů jsou součástí tohoto rámce pro budování válečné ekonomiky.

b) Zásadní se stala otázka zahraničních pracovníků. Za hrozby pro Rusko byly označeny infiltrace veřejných orgánů, podvratná činnost diaspor, existence kvazizločineckých kartelů založených na etnickém principu a/nebo spojených s organizovaným zločinem, neasimilace obyvatel ze Střední Asie a prosazování určité formy fundamentalistického islámu, často se odchyloujícího od tradiční kultury a zvyklostí. Přestože Rusko pociťuje nedostatek pracovních sil, zdá se, že byla přijata rozhodnutí. FSB provádí časté razie proti nelegální pracovní síle, od začátku roku 2024 bylo vyhoštěno více

než 30 000 cizinců a 11 000 byl odepřen vstup, přičemž bylo vedeno 2 000 trestních řízení týkajících se nelegálních přistěhovaleckých sítí. Moskva využívá svého postavení nepřímého poskytovatele finančních prostředků (repatriací finančních prostředků do země původu) k vyvíjení tlaku na příslušné vlády. Předpisy – zejména ty, které se týkají výhod poskytovaných státním příslušníkům bývalých sovětských republik – byly změněny tak, aby usnadnily kontrolu obyvatelstva, represe a vyhošťování, a kritéria pro integraci byla revidována směrem nahoru. Vyšetřování bombového útoku na Crocus svědčí o rostoucí informovanosti a schopnosti reagovat, nebo dokonce předvídat (útok byl zmařen s pomocí Turecka). Je nezbytné, aby se instituce odpovědné za potírání podvodů a nelegálního přistěhovalectví dostaly opět pod kontrolu, a zdá se, že tuto práci má na starosti DVKR FSB.

Otázky:

Zdá se, že na rozdíl od evropských zemí, jako je Francie, obyvatelstvo tato opatření podporuje, církevní autority nejsou proti, státy původu se neodvažují zaujmout nepřátelský postoj a zástupci silových ministerstev se možná stále domnívají, že „síla zůstává zákonem“⁴. Na rozdíl od evropských zemí, jako je např. Německo, federální struktura, jakou je Rusko, musí brát v úvahu rozdíly a specifika, zejména proto, že okrajové oblasti podléhají islamistickému nakažovému efektu. Schopnost provokovat a vnucovat členství je proto rozhodujícím faktorem, jak se vyhnout odstředivé explozi (po vzoru projektu regionálního rozdělení, který je stále v módě v pobaltských státech, Polsku a některých amerických think tancích). Uvidíme, jak odolný bude stát navzdory nedostatkům v řízení a v případě napjaté ekonomické situace. Znepokojivou neznámou zůstává vývoj islamistického rizika. Velkým problémem je také demografie, a to jak z hlediska vztahů se středoasijským pásmem, tak uvnitř samotné federace.

II. Prvky související s mezinárodní situací

Pozorování:

Je třeba si povšimnout několika bodů:

a) Diplomatická aktivita prezidenta Putina po Uzbekistánu potvrdila vazby na ČLR (návštěva 16. května), Severní Koreu (17. června 2024 podepsaná dohoda stanoví vzájemnou pomoc v případě agrese), Vietnam (19. června). Tím se posilují vojenské logistické řetězce, ekonomická a technologická podpora a diplomatický a mediální obraz⁵. Státy však neměly přátele a indická podpora se ukázala jako relativní, s potížemi kvůli ruské flotile fantomových tankerů a plánované návštěvě Kyjeva. Po začlenění Švédska a Finska do NATO přechod Arménie a Moldavska potvrzuje periferní strategii vůči Moskvě.

b) Hospodářská a obchodní partnerství pokračují a zdá se, že nabádání Západu k přerušení výměny plynu a ropy (Indie) nebo dodávek supravodičů a „čipů“ (ČLR) zůstane mrtvou literou (tím spíše, že Washington si dovolil pokračovat v získávání surovin, které USA potřebují, jako je uran, z Ruska!)

c) O členství v BRICS se uchází stále více zemí (Turecko, Thajsko); z dlouhodobého hlediska to s sebou nese riziko příliš rychlého rozšíření, které může vést k implozi útvaru sdružujícího příliš různorodé nebo příliš početné partnery, jak upozornilo ruské ministerstvo zahraničí. Tento trend však ilustruje nepopiratelnou a rostoucí touhu vymanit se ze současného ekonomického systému pod západní hegemonií. BRICS v současnosti tvoří devět zemí: Brazílie, Rusko, Indie, Čína, Jihoafrická republika, Spojené arabské emiráty, Írán, Egypt a Etiopie.

d) Ruský prezident nepřímo zmínil možnost předání vysoce výkonných zbraní státům nepřátelským vůči Washingtonu (v rámci boje v Rudém moři byli zmíněni Hútíové). Ruské válečné lodě,

včetně raketového křižníku Zyrkon a jaderné ponorky, operovaly u pobřeží Kuby, což je v kontextu diplomatických a vojenských postojů jasné varování.

e) Hry BRICS přivítaly od 12. června v Rusku 5 000 sportovců z 90 zemí v reakci na to, že s ním MOV pod vlivem Západu zachází jako s vyvrhelem.

f) Saúdská Arábie neobnovila 50letou dohodu o prodeji své ropy v dolarech.

g) Takzvaná mírová iniciativa, která se konala 15. a 16. června ve švýcarském Bürgenstocku, logicky nevedla k žádným konkrétním krokům, kromě odmítnutí návrhu ruského prezidenta na jednání ze 14. června. Setkání potvrdilo, že řada zemí hraje balanc ve snaze vyhnout se sankcím ze strany USA, aniž by šla v odsouzení Ruska příliš daleko. Zajímavý je seznam zemí, které závěrečné prohlášení podpořily, neboť na něm figurují Maďarsko, Srbsko a Turecko, ale nikoli Arménie, Brazílie, Saúdská Arábie, Slovensko a Jihoafrická republika.

h) USA pokračují v tlaku na Rusko, aniž by se postavily do první linie, protože se obávají přímé jaderné konfrontace. Nic však nenasvědčuje tomu, že by napětí polevilo, a zdá se, že štafeta byla předána Evropské unii s NATO (Lisabonská smlouva z 13. prosince 2007 již stanovila zapojení NATO do bezpečnostní politiky EU, zejména prostřednictvím článku 42 a odstavce 7 článku 28A – hlava V, oddíl II):

1. Poté, co povolilo použití svých dalekonosných zbraní v Kyjevě, připravilo cestu patnácti dalším zemím NATO k bombardování Ruska.
2. Dne 12. června stanovil generální tajemník NATO Stoltenberg (kterého brzy nahradí Nizozemec Mark Rutte) členským státům povinnost dodat Kyjevu potřebné zbraně.
3. Vojenské výdaje zemí NATO se v roce 2024 zvýšily o 10,9 %.

4. Ukrajinské útoky dálkovými drony nadále využívají zpravodajské informace NATO (globální pozorovací drony RQ 4B Hawk a letouny Rafale, Poseidon, Orion a RC 135W ISR nad mezinárodní oblastí Černého moře), což vyvolává otázku ruské reakce na tuto identifikovanou hrozbu.
5. Kromě toho většina vybavení nasazeného během manévrů NATO Steadfast Defender zůstala na místě, což usnadňuje možné nasazení na „koridorech“ v Baltském moři.
6. Viktor Orbán oznámil, že Maďarsko vyjednalo, že se nebude podílet na instalaci „kanceláře NATO“ na Ukrajině letos v létě. Toto opatření Západu má nepochybně za cíl poskytnout technický personál potřebný k obsluze flotily letounů F-16, které jsou v současné době dodávány.
7. Připomeňme, že Moldavsko bylo první zemí, která podepsala dohodu o vojenské spolupráci s EU, protože nevstoupila do NATO.

i) Na zasedání G7 v Itálii pronesl premiér Georgia Meloni protiruská („Donutíme Rusko, aby se vzdalo“, ne nepodobné Macronově rétorice „Uděláme vše pro to, aby Rusko nezmohlo“), proukrajinská a pronatovská prohlášení. Po pokusech o úhybnou gymnastiku (Matteo Salvini poradil francouzskému prezidentovi Macronovi, aby si nasadil helmu a vyrazil na Ukrajinu sám) Itálie zvažuje dodávky protiletadlových raket Aster a možná i Storm Shadows.

j) Španělsko, které se rovněž snaží držet daleko od ukrajinského bojiště, přesto předá 19 tanků Leopard 2A4.

k) CSTO (Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti) zůstává, navzdory vystoupení Arménie (která je stále členem v postoji poněkud podobném postoji gaullistické Francie v roce 1966 vůči NATO). Pašinjanův režim, který podepsal dohody o spolupráci s USA a Francií a který se chystá získat francouzské vojenské vybavení, čelí masivnímu a trvalému odporu. Je však třeba poznamenat, že arcibiskup, klíčová postava opozice a zastánce tvrdšího postoje vůči Ázerbájdžánu, který je nyní podporován

Ankarou a spojován s Moskvou v rámci významných energetických kontraktů, byl v letech 1993-2003 vyslán do Kanady a studoval v Leedsu ve Velké Británii. Jeho postoj k ruskému nebo západnímu spolenectví se nemusí nutně rozcházet s postojem současného premiéra. Moskva oznámila ukončení veškerých vojenských dodávek do Arménie. Naopak se zdá, že invaze do Kurska mohla těžit z transferu sovětských zbraní z Arménie.

l) Zdá se, že Gruzie odolává hrozbě barevné revoluce, a to navzdory proevropskému postoji současného prezidenta (dvojnásobného francouzského občana a bývalého francouzského velvyslance v Tbilisi), který má podle ústavy jen málo pravomocí.

m) Slovensko po pokusu o atentát na premiéra Fica „spáchaný izolovaným šílencem“ zachovává svůj protiválečný postoj a bývalý ministr obrany je stíhán za dodávky životně důležitých zbraní na Ukrajinu v neprospěch své země.

n) Maďarsko potvrdilo svůj protiválečný postoj tím, že získalo výjimku z plánovaných válečných opatření NATO. Budapešti hrozí ekonomická odvěta ze strany EU, a to pokuta ve výši 200 milionů eur plus jeden milion za každý den prodlení za nedodržení rozhodnutí ESD o migrantech; země rovněž nedostane finanční prostředky z EU. Spolu se Slovenskem (ale také Polskem a... Francií) byla také odsouzena za plýtvání rozpočtem, což vede k finančním sankcím. Snaha finančně ohnout státy, které neuplatňují politická rozhodnutí (nikým nevolené) oligarchie evropských komisařů, je zde zjevná. Ať už si francouzský čtenář zaměřený na domácí politiku myslí cokoli, nedávné volby do Evropského parlamentu bohužel potvrdily EPP a paní Van der Leyenovou, i když došlo k pozoruhodnému vývoji.

o) Srbský prezident Vučić byl hlasováním potvrzen, ale pod hrozbou albánského zástupce NATO učinil znepokojivá prohlášení, v nichž ohlásil otevřenou válku v blízké budoucnosti mezi spojenci a Ruskem. Zda se jedná o poplašnou zprávu s jednotícím cílem, nebo

o vynikající zpravodajství, ukáže čas. Touha prezidenta Republiky srbské Dodiče připojit se znovu k Srbsku (a opustit tak entitu vytvořenou po Daytonských dohodách, která měla sjednotit Bosňáky a Srby) v reakci na prohlášení Rady bezpečnosti OSN, která uznala Srby za genocidní národ ve Srebrenici, vytváří na Balkáně další rizikový faktor. Srbská pozice je balancováním, odsuzuje nátlak Západu, ale nevylučuje členství v EU a prohlašuje USA za své „spojence“, tvrdí, že hrozí válka, ale prodává náboje pro kyjevská děla.

p) Opozice mezi západním a tichomořským blokem (USA, Austrálie, Nový Zéland, Jižní Korea, Japonsko a nedávno reintegrované Filipíny) a ČLR ovlivní další hráče, jako je Indonésie a Vietnam, a dokonce i Indie, země, které jsou v současnosti spojenci Ruska). V této souvislosti zaznamenejme návrat ke klíčovým pozicím války v Tichomoří, což vrhá zajímavé a nesourodé světlo na potíže v Nové Kaledonii.

Otázky:

a) Mezinárodní situaci nadále dominuje protiklad mezi západním blokem a „zbytkem světa“, který se povrchně a puntičkářsky sjednotil proti svému hegemónovi.

Zhruba řečeno, hlavní otázky se tedy týkají pevnosti a trvanlivosti těchto dvou bloků, které jsou poněkud uměle vytvořeny a které zakrývají řadu vnitřních či vnějších protikladů, často i uvnitř svých složek; ve skutečnosti už státy ve skutečnosti nezakrývají národy a existují v nich značné zlomové linie.

b) Vzniká skromnější otázka vlivu změny řízení uvnitř těchto bloků. Západ se netají svou snahou ovlivnit běh událostí tím, že by usnadnil odstranění Vladimira Putina a zničení jeho režimu, což by předcházelo možnému rozpadu Ruské federace. Tato varianta se za současného stavu věcí nejeví jako nejpravděpodobnější, ale nebrání destabilizaci příslušných domino kostek (viz výše). Kromě

ekonomických (oživení zbrojního komplexu, neúročené půjčky atd.) a politických (utučení amerického suzerenizmu nad evropským blokem a strašák společného nepřítele v domácí politice) zájmů má prodlužování války na Ukrajině zřejmě za cíl unavit ruské obyvatelstvo a zlomit jeho vlasteneckou podporu.

c) Někteří se domnívají, že změna ve vedení USA by mohla mít na válku zásadní vliv. To se nám zdá nepravděpodobné. Především, pokud by se Donald Trump mohl znovu stát prezidentem (což není jisté) a přál si to, stále by byl POTUS, kterému hrozí tragický konec. I kdybychom tuto hypotézu pominuli, odpor hlubokého státu, části obyvatelstva a médií a establishmentu napojeného na vojensko-průmyslový komplex by změnu kurzu více než zkomplikoval. A konečně, Trump je miliardář a pravděpodobně i americký patriot a jako takový bude jednat; je stěží uvěřitelné, že by jednal v rozporu s ekonomickými zájmy USA, se zájmy kapitolské aristokracie (jejímž je nakonec jen jednorázovým protivníkem) i se svými vlastními.

d) Evropské volby a jejich vnitřní důsledky pravděpodobně nepřinesou žádné drastické změny ve vztazích s Kyjevem a Moskvou. Strany označované za krajně pravicové zdaleka nedosáhly na mocenskou realitu a čelí koalicím, které jsou sice někdy rozporuplné, ale reprezentují velké části obyvatelstva; jejich orientace se navíc v průběhu času značně zmírnila a jen málo se odchyluje od sociálnědemokratického konsensu a západního liberalismu a téměř vůbec ne od atlanticismu. Zdá se, že příklad Itálie v tomto ohledu hovoří sám za sebe, a prohlášení francouzských představitelů toto pozorování potvrzují.

e) Vnější vliv prostřednictvím diaspor je realitou pozorovanou v souvislosti s izraelsko-palestinským konfliktem v Evropě. Na druhou stranu se zdá, že většina světa, zejména africké a asijské země, jsou k ukrajinské otázce poměrně lhostejné, což je z jejich pohledu zcela pochopitelné.

f) Hlavní riziko vývoje se nám zdá spočívat v možnosti eskalace „ve stylu roku 1914“ vedoucí k jaderné konfrontaci, nejprve omezené a poté všeobecné. Tuto hypotézu posiluje ztráta vnitřní kontroly, která by mohla vést zneuznané vůdce k pokusu o „va-tout“, zastavení a odklonění odstrašujícího prostředku koncipovaného jako strategický nástroj obrany, jako prostředku nátlaku, nebo dokonce existence, a to jak na mezinárodní, tak na vnitřní úrovni. Toto riziko katastrofální ztráty kontroly se týká obou stran a možná ospravedlňuje postupné vystupňování opozice, které nevede k brutálnímu převratu na bojišti.

Závěr

Každý, kdo by na základě těchto pozorování chtěl tvrdit něco bezvýhradného, by byl bláhový. Ze strany NATO však existuje tendence ke konfrontaci, potvrzení, že jednání nejsou ničím jiným než mala fide záminkou s cílem vojenského posílení a že informace destilované západní a kyjevskou komunikací neposkytují autentický a upřímný obraz situace, záměrně zhoršují některé skutečnosti, aby jiné zamlčely a vytvořily strategické a mediálně-politické překvapení.

POZNÁMKY

1. Přestože v něm krystalizuje nenávisť E. Prigojina a některých nostalgických příznivců SSSR, je Sergej Šojgu jako silovík a zakládající člen strany Jednotné Rusko všeobecně oceňován za svou práci na ministerstvu civilní bezpečnosti („mimořádné situace“ v Rusku, výtvar samotného Šojgu). Jeho povinnosti na ministerstvu obrany vyžadovaly organizační schopnosti a jeho nástupci více odpovídají podmínkám SVO a potřebě rozpočtové a účetní přísnosti. Některými kritiky vysmívaná nová funkce tajemníka Rady bezpečnosti Ruské federace není jen čestná a udržuje ho v blízkosti prezidenta. Jeho odchod z ministerstva obrany však lze dát do souvislosti s působením FSB v boji proti korupci, neboť ztělesňoval „návrat armády“, zejména tváří v tvář speciálním službám.

2. Osobní strážce Vladimira Putina od roku 1999, v roce 2014 byl jmenován vedoucím aktivit speciálních sil, které měly zásadní význam pro znovuzískání Krymu, v roce 2015 náměstkem ministra obrany a v roce 2016 gubernátorem Tulské oblasti. Spolu s Nikolajem Patruševem je nyní jedním z prezidentových asistentů a bude moci svému nadřízenému ministrovi technicky radit v čistě strategických a vojenských otázkách.

3. Od poloviny května do poloviny srpna 2024:

- Zatčení náměstka ministra obrany generála Timura Ivanova 23. dubna 2024, kterého nahradí mladý Pavel Fradkov (syn bývalého premiéra a považovaný za prezidentova člověka), bývalý zástupce šéfa Služby správy státního majetku generál Suchrab Achmedov (bývalý šéf 20. armády), šéf Generálního ředitelství ozbrojených sil a zástupce generálního štábu generál Vadim Šamarin. náměstek ministra Dmitrij Bulganov, vedoucí personálního oddělení Jurij Kutzenov, vedoucí ředitelství komunikací Vadim Šamarin, vedoucí oddělení obranných zakázek Vladimir Vertelestskij, ředitel Vojenského stavebního podniku Andrej Belkov, ředitel oddělení vztahů s nemovitostmi Michail Sapirov, ředitel Voenorgu Vladimir Pavlov, ředitel Vlasteneckého parku Vjačeslav Achmidov (považovaný za člena Šojguova týmu), zástupce ředitele Ředitelství pro rozvoj a inovace Vladimir Šesterov (rovněž blízký bývalému ministru Šojguovi), bývalý velitel 83. letecké útočné brigády Ar'om Gorolov, bývalý zástupce velitele 144. motostřelecké divize Dmitrij Perškov, všichni byli zatčeni za podvody a korupci. Generál Popov, vysoce ceněný jako šéf 58. armády, již není obviněn, ale je v domácím vězení jako svědek v korupční kauze týkající se jeho podřízených.

- Náměstci ministrů obrany Nikolaj Pankov (veterán obrany) nebyl nahrazen, Ruslan Čalikov (považovaný za Šojguova člověka) byl nahrazen státním radou Lonidem Gorninem a Taťjana Ševcovová byla nahrazena státním radou Lonidem Gorninem (kvůli potížím při hospodaření s finančními prostředky poskytnutými vojenskému

personálu), Jurije Sadoveka nahradil auditor Saveljev, považovaný za vynikajícího auditora a kontrolora korupce a velmi loajálního vůči prezidentovi, šéfa odboru obranných zakázek Vladimíra Verteleckého a šéfa odboru informací a inovací Pavla Popova, který zatím nebyl nahrazen. Anna Jevgenějevna Civilevová, manželka ministra energetiky a ředitelka státního fondu pro obránce vlasti, kde zřejmě vynikla v řízení podpory vojáků v Severním vojenském okruhu.

- Civilní správní a političtí představitelé: Zatčení náměstka altajského gubernátora Kibardina, orelského gubernátora Sergeje Lejněva, vedoucího migračního oddělení ministerstva vnitra v Tule Oskina a jeho zástupce Borovika, ředitele Státního jazykového ústavu ve Smolensku, major spravedlnosti Marat Tambijev, bývalý šéf moskevského vyšetřovacího oddělení, zástupce šéfa moskevského vězeňského ředitelství Vladimir Talajev, zástupkyně gubernátora Ivanovo Irina Ermishová, náměstek ministra bytové výstavby v Moskvě Vladimir Talalykin, bývalý regionální ministr dopravy ve Sverdlovsku Vasilij Starkov, náměstek ředitele moskevského fondu obnovy Mtislav Dymmič, náměstek předsedy vlády Chabarovského kraje Jevgenij Nikonov, bývalý náměstek ministra spojů Alexej Sodatov, náměstek šéfa ministerstva pro mimořádné situace v Krasnodaru Sergej Šimočenko, starosta Sergijevského Posadu v Moskvě Dmitrij Akulov, bývalý náměstek ředitele Gazpromu Belgorod Alexandr Bělušov. Skandál spojený se zakázkou na vadné neprůstřelné vesty pro armádu vedl k zatčení Andreje Esipova a dvou společníků společnosti GC Pickett, tři podnikatelé byli zatčeni za korupci při zakázce na renovaci vojenské zóny v Kazani, bývalý šéf Oboroenergo Mark Manukyan a šéf Voenorgu byl FSB vyslýchán kvůli korupci a podvodům.

4. Zatímco reakce na útok v Crocusu nezabránila mnoha obětem na životech, totéž se nedá říci o příkladném snížení počtu rukojmích, které islamističtí vězni vzali vězeňskému personálu v Rostově: během tří hodin po zásahu SOBR zemřelo šest rukojmích a rukojmí

byla osvobozena... V obou případech se zdá, že radikální chování zúčastněných nevyvolalo v Rusku žádné právní ani mediální problémy.

5. Státy přirozeně nemají přátele. Postoj „spojenců“ je třeba interpretovat ve světle vícefaktorových vztahů, zejména ve vztahu k USA. Stojí za zmínku, že čínské společnosti pod tlakem Západu ukončují své partnerství v Rusku. Pokud jde o Vietnam, ten se těší statusu dílny západního světa a plánuje se z něj stát Silicon Valley bis. Jeho hospodářské saldo s USA (29 % oproti 15,5 % u Číny) je 22krát vyšší než saldo s Ruskem, které není schopno využívat své energetické zdroje kvůli nedostatku dodavatelských vektorů. Sbližování s Ruskem v době, kdy je novým generacím historie spojenectví se SSSR poměrně lhostejná, souvisí spíše s čínsko-vietnamským sporem, zejména v Čínském moři, který Hanoj nutí hledat novou rovnováhu udržováním vstřícné linie, ale bez toho, aby se příliš předbíhala. Právě ve světle těchto skutečností je třeba interpretovat přistoupení k dohodě o volném obchodu Euroasijské hospodářské unie a přání vstoupit do BRICS. I přesto závěrečná deklarace stanovuje posílení obranné spolupráce a rozvoj civilních jaderných projektů.

6. Je třeba poznamenat, že všechny postupné „červené linie“ (dodávky pouze obranných zbraní, pak bojové techniky, následně obrněných vozidel, pak letadel, podpora cílených atentátů, rozšíření povolení k použití zbraní, útoky na civilisty ve městech a dokonce na plážích, vyslání západních poradců, útoky na radary strategické jaderné obrany, aktivace domácího terorismu proti civilistům v samotném Rusku atd. byly překročeny, s výjimkou předání jaderných zbraní Kyjevu.

Rapport de situation sur l'évolution politique en Russie vyšel 31.8.2024 na stratpol.com. Překlad v ceně 2332 Kč Zvědavec.

Známka 1.2 (hodnotilo 33)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

1 příspěvků

(1 nový)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF

« Očkovací kampaň v Gaze: Vymýcení...

Káva pro Zvědavce

Být v obraze něco stojí.

Připojte se k ostatním a staňte se také sponzorem Zvědavce, stačí částka v hodnotě jedné kávy měsíčně.

Bankovní spojení: 2000368066/2010

IBAN: CZ4720100000002000368066

Ze Slovenska 2000368066/8330

IBAN: SK5883300000002000368066

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Bitcoin:

bc1q40mwpus89teua4ruhxrtal6v45lc3ye5a9ttud

Další možnosti platby >

Ve zkratce

Republiku si rozvracet nedáme! (Kde jsem to už slyšel?) 02.09.24
16:07 Česká republika 0

I mainstream už musí přiznat, že fronta na Ukrajině se zhroutila a Rusové dobývají jedno město za druhým 02.09.24 08:29 Ukrajina 0

Zemské volby. Historický úspěch Afd 02.09.24 04:51 Německo 3

Ukrajina dekarbonizuje Evropu 01.09.24 20:04 Ukrajina 0

Hollywood zasahuje do voleb: Krátce před volbami se chystá premiéra filmu, jehož cílem je diskreditace Trumpa 01.09.24 19:57
USA 1

Ukrajinci podnikli masivní dronový útok na Rusko. Moskevská rafinerie hoří, škody jsou údajně minimální 01.09.24 14:26 Rusko 4

Pavel Zítka u soudu odmítl vinu 01.09.24 11:54 Česká republika 1

Studie provedená na milionech lidí potvrdila, že genové injekce ve větší míře způsobují VAIDS 31.08.24 19:27 Jižní Korea 5

Administrativa Bidena odmítá vyslat na Ukrajinu techniky k údržbě stíhaček F-16 31.08.24 18:52 USA 0

Dojdou do Kyjeva a dosadí loutkovou vládu. Ukrajinský důstojník naléhá na Západ, situace je kritická 31.08.24 06:19 Ukrajina 10

Von der Leynová oznámila v Praze, že chystá nové místo komisaře pro obranu 30.08.24 18:38 Evropská unie 3

Stíhačku F-16 si Ukrajinci sestřelili sami americkým Patriotem, tvrdí kyjevská poslankyně 30.08.24 18:26 Ukrajina 0

Silný výbuch a požár v továrně jednoho z největších dodavatelů zbraní na Ukrajinu v Německu30.08.24 18:13 Německo 0

Vstup do NATO a EU a žádné území Rusku. Většina Ukrajinců má jasno, ukázal průzkum30.08.24 12:13 Ukrajina 1

Harrisová má (prý) před Trumpem náskok 1%30.08.24 07:48 USA 1

Vláda ve Švýcarsku odebrala rodičům dítě, protože nesouhlasili se „změnou pohlaví.“ Kdy u nás?29.08.24 19:54 Švýcarsko 9

Používání pesticidů téměř pětinasobně snižuje šance včel na přežití29.08.24 19:43 Neurčeno 0

Rusko obviňuje Spojené státy z přípravy „barevné revoluce“ v Gruzii29.08.24 19:25 Gruzie 0

Pašinjan zhoršuje strategickou blokádu Arménie a mění ji na centrum NATO proti Íránu a Rusku29.08.24 18:45 Neurčeno 0

Jana Marková - Státní dluh se stále zvyšuje 29.08.24 17:52 Česká republika 0

Z diskuze

dnes 15:25 Šlo o to, zda levicová politika může podpořit ekonomiku. Jestli to řídil Hitler nebo jestli byl jen figurka, to už je pro tuto...

dnes 15:09 **lubosmat:** Mier, dodávky pitnej vody a hygiena sú v konečnom dôsledku oveľa nákladnejšie, ako vojna a vakcinácia. Mier, dodávky pitnej...

dnes 12:57 **RChPz:** No, ak vezmeme počet obyvateľov v Bystrici, lepšiu reklamu na úspešné očkovanie ťažko predstaviť. Pred rokmi som narazil...

dnes 12:03 **Petr1234:** Čtenáři, Vy by jste měl chápat psaný text, ale zde jste zcela mimo. !! Rozdíl je v tom, že v Gaze očkování nechtějí
-...

dnes 10:48 **čtenář...**: pane, zjistěte si FAKTA o virologii tzv. virech, jinak papouškujete ČT, MZČR a WHO potažmo bigpharmalobby, prostě blábolíte...

Nálepky / Témata v posledních třech měsících

Právo Politická korektnost Evropská unie Izrael Zdraví Česká republika Energetika Terorismus Finance, peníze Střední východ LGBT Náboženství, víra Evropa Společnost Současné události Historie USA Analýza Ekonomika BRICS Wikileaks Čína Palestina NATO Rusko Francie Banksteři Globální ekonomika Propaganda Očkování Maďarsko Ukrajina Saúdská Arábie Třetí světová válka Rusko-americký konflikt Británie Deep State Liberalismus Geopolitika Trump Covid teror

Odkazy

Nepodvoleni (agregátor vlasteneckých zpráv)

Michal a Petr

Vidlákovy kydy

Nikola Bornová

InfoVojna

Slobodný vysílač

Svobodný vysílač

Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků

Nepolitické

Benny Hill

Kompletní seznam útulků pro zvířata

Zvědavec na Telegramu

zvedavec news

Měnové kurzy

 USD	22,66 Kč
 Euro	25,06 Kč
 Libra	29,75 Kč
 Kanadský dolar	16,79 Kč
 Australský dolar	15,33 Kč
 Švýcarský frank	26,66 Kč
 100 japonských jenů	15,50 Kč
 Čínský juan	3,19 Kč
 Polský zloty	5,85 Kč
 100 maď. forintů	6,37 Kč
 Ukrajinská hřivna	0,55 Kč
 100 rublů	24,78 Kč
 1 unce (31,1g) zlata	56 725,41 Kč
 1 unce stříbra	654,00 Kč
 Bitcoin	1 316 780,48 Kč

Poslední aktualizace: 1.9.2024 21:00 SEČ

Tuto stránku navštívilo **1 835**